QVEIN-STAFIR
ODDA-SOKNAR
yfir burtför Herra Biskups
STEINGRIMS JONSSONAR
og Frúr
VALGERDAR JONSDOTTUR
frá Odda 1825.

VIDEYAR Klaustri, 1825.
Prentadir á kostnad Skáldsins / nockra Oddasóknar manna. —
af Faktóri og Bókþrykkjara Schagfjord.

---

1. Gráts-skýa gnæfum mokk
Girdist nú ODDI hér!
Sorgar í svörtum rokk
Sveypud þar Kirkjan er*)!
Hver eru rök til rauna?
Biskup STEINGRIMUR burtu fer.

*) þessi Sorgar Búníngur Odda-Stadar og kirkju, vill Skáldid orsakist af sjónar-sviptir í burtför Hra. Biskupsins, en ekki af því, ad hann vard Íslands Biskup.

2. Þau rökin sorga sár,
Sárann mér vekja grát
— Saknadar svella tár —
Sem börnum Födurs lát,
Hvers ádur fyrr' í fadmi
Léku áhyggjulaus og kát.

3. STEINGRIMUR! Þrái' eg ÞIG,
Þann besta FÖDUR mér!
VALGERDUR Módir! mig
Mjúkt vafdir upp ad ÞJER!
Viknad brjóst vætir hvarma,
Samvera slitin okkar er!

4. Margann eg Födur fékk
Fyrri, sem trega enn nú,
Margann, hvers gröf ad gékk
Grátinn, en — þó er sú
Eins og rödd ein mér segi:
Lengst held eg saknir þessa þú!

5. Skard fyrir skildi er!
Skard fyllir þetta hvad?
Seint gledi-sunna mér
Sú skín — mig bítur þad —
Ad

Ad viti, vilja' og kröptum *)
Ykkur jafn komi'i Ykkar ſtad.

6. Ykkar örlæti, trygd,
Aſtúd, nærgætni', um sinn,
Þó leiti lands um bygd,
Lýsir því þánki minn,
Muni því mega qvída,
Margann ej finni maka Sinn.

7. Eins lengi' og æran til
Er, og dygd hrósid ſkér;
Svo lengi áſtar-il
I ſér manns hjartad ber,
Mun Ykkar minning Beggja
Gódfrægust verda geymd af mér.

8. Því græt eg þannig ſárt
Þann, ſem æ kénndi mér?
Al-födur opinſkárt
Allt er, hann ſkamtar hér

*) Skáldid meinar: ad vit, vilji og kraptar ſéu traudlega í jöfnu hlutfalli eins ſameinad hjá ödrum Preſti og Konu hans í Odda, ſem þeſsum, hvad undanfarin reynsla vyrdtiſt ad gjöra geigvænt ad verda mundi.

Ad mögulegleikans mælir,
Hverjum einum þad hentaſt er.

9. Forlaga Fadir ſá,
Fold iſa beſt ſem ann,
Skipar: ad ſkjótt mér frá
Skulud nú fara; hann
Velgjörda' og verka-ſvidid
YKKUR því hérna ofþraungt fann.

10. Hans bod er heillin mín,
Hans Stjórn eg gæfu tel.
FÖDURLAND! fadmi þín,
Frá Mér ÞAU vikin ſel.
Þekktú, hvad þér er géfid!
Foreldrar mínir! *farid vel!*

Varmadal, 3ja *Júnii* 1825.

Stephán Sveinsſon.

